

Jytte Røge (FP):

Da loven om et hovedstadsråd blev vedtaget i 1973, blev det samtidig bestemt, at loven skulle tages op til revision i folketingsåret 1976-77. Nu ønsker ministeren revisionen udsat til 1980-81. I den anledning har ministeren bedt samtlige kommunalbestyrelser og amtsråd i hovedstadsområdet om en udtalelse på grundlag af de praktiske erfaringer, der måtte være indvundet i den forløbne tid.

I bladet Kommunen, der udkom den 28. oktober 1976, kunne man læse, at de fleste kommuner var enige om, at Hovedstadsrådets opgaver fremover bør begrænses til den overordnede planlægning og koordinering i hovedstadsområdet. Nogle kommuner var dog tilhængere af rådets nedlæggelse.

Hovedstadsrådets egne medlemmer er, som man vel kunne vente, tilhængere af, at rådet skal fortsætte. I øvrigt er de 11 partiers indstilling til rådets funktioner og fremtid så dunkel, at det eneste, man kunne blive enig om, var, at rådet fortsat skulle fungere. Det er meget lidt at være enig om, og dette viser klart, at revisionen af loven er påkrævet her og nu.

Fremskridtspartiet kan ikke tilslutte sig ministerens ønske om en udsættelse af revisionen i 4 år, idet uændrede vilkår i endnu en årrække vil komme til at betyde, at man får indarbejdet så mange beslutningsprocedurer og tilrevet sig så mange opgaver, at det senere vil være vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at få lavet om på noget overhovedet.

Fremskridtspartiet har aldrig lagt skjul på, at vi fandt oprettelsen af Hovedstadsrådet som værende en af de store misforståelser, som folketinget burde have undgået. Det er latterligt, at kun 2 millioner mennesker skal administreres af 4 instanser, nemlig stat, hovedstadsråd, amter og kommuner. Derfor kom vi allerede i 1974 med et forslag om ophævelse af loven om et hovedstadsråd. Men det gik alle partier med undtagelse af retsforbundet imod.

Da det åbenbart ikke kan blive anderledes, bør Hovedstadsrådet efter vor mening holde sig til den langsigtede og overordnede planlægning og ikke tillægge sig andre beføjelser, som det er urimeligt at rådet har. Vi anser den nuværende stadige udvidelse af Hovedstadsrådets beføjelser med deraf følgende stadig stigende administrationsudgifter for meget betænkelig.

Fremskridtspartiet finder det nødvendigt, at man er ved at opbygge en ny administration inden for sygehusplanlægningsområdet,

idet den fornødne koordinering vil kunne finde sted uden særlig ekstraudgift i allerede eksisterende organer og uden Hovedstadsrådets medvirken.

Også ved ændring af by- og landzonenloven blev alle beføjelser henlagt til Hovedstadsrådet. Det er tåbeligt, at et fjerntliggende organ som Hovedstadsrådet skal afgøre, om en mand, der bor i landzone, må bygge en carport. Det harmonerer meget dårligt med det nærdemokrati, alle taler så meget om, men som åbenbart er så svært at føre ud i praksis. Lad dog kommuner og amtskommuner med deres store lokalkendskab administrere disse enkelt-sager som tidligere!

Ligeledes inden for miljøbeskyttelsesområdet er samtlige planadministrative opgaver, som i det øvrige land er henlagt til amtsrådene, i hovedstadsområdet henlagt til Hovedstadsrådet, men en ikke uvæsentlig del af administrationen udøves i praksis af amtskommunen. Således brugte man i Frederiksborg amts tekniske forvaltning i april og juli kvartaler i 1976 1466 ingenørtimer og 1.070 mellemteknikertimer på arbejde for Hovedstadsrådet.

Forurenende virksomheder, enkelte kloakprojekter, tilsyn med kommunale rensningsanlæg og spildevandsplaner hører i dag under Hovedstadsrådet. Også administrationen af den nye råstoflov er henlagt til Hovedstadsrådet, til trods for at stort set alle ansøgninger om tilladelse til råstofudvindinger vil vedrøre områder beliggende i Frederiksborg og Roskilde amtskommuner. Derfor bør det være de politiske organer for disse områder med deres store indsigt i disse sager, der behandler de pågældende ansøgninger. Således viser en opgørelse pr. 1. august 1975, at man i Frederiksborg amt har realitetsbehandlet 199 sager, hvoraf amtsrådet har godkendt de 167, mens 32 er blevet afvist. En ikke uvæsentlig ting er, at amtskommunerne i forvejen råder over det personale, der skal til for at administrere loven.

Man kan spørge sig selv: hvorfor beskæftiger Hovedstadsrådet sig med alle disse sager, som det aldrig har været meningen at det skulle tage sig af? Det ligner mere et forsøg på at overbevise befolkningen om, at Hovedstadsrådet har en berettigelse, end det viser en saglig begrundelse for, at netop Hovedstadsrådet skal tage sig af disse sager.

HT er en stor udgiftspost, idet der ydes betydelige amtskommunale tilskud hertil. De borgere, der kan benytte netkortet til tog og bus,